

Jānis Roze

Ziņnesis

Novembris 2019

“Jāņa Rozes apgāds”
izdevis Federiko Garsijas
Lorkas lugu izlasi

Grāmatplauktu stāsti.
Ciemos pie dzejnieka
Eduarda Aivara

2020. gada plānotāji
“Jānis Roze”

Novembrī Pircēja
kartei 50% atlaide

Foto: Karīna Miezāja

Intervija ar Annu Žīguri

Jāņa Rozes apgāda grāmatām

25% atlaide

Pērc Jāņa Rozes apgāda grāmatas
vismaz EUR 15 vērtībā un saņem
dāvanā 2020. gada galda kalendāru!

Akcijas laiks: 1. – 30. novembris

Novembra nogalē, kad atzīmējam zīmola dibinātāja Jāņa Rozes dzimšanas dienu, allaž pieskaitām arī kārtējo gredzenu paša zīmola vēstures kokam. Un šogad apirt tieši 100 gadu, kopš Jānis Roze izdeva savu “Svešu vārdu grāmatu”, tātad gluži vietā sauklis: “Jāņa Rozes apgāds” – labas grāmatas kopš 1919. gada! Arī jaunākais gredzens bijis spožs: Jāņa Baltvilka balva un skaistākās prozas grāmatas zelta ābols lasītāju iecienītajai “Mans vectēvs bija ķiršu koks”, daudz atzinīgu vārdu par Agneses Vanagas grāmatu “Plastmasas huligāni”, kas jau pārtapusi arī teātra izrādē, lasītāju sajūsma par abiem krāšņajiem sējumiem “Vakara pasaciņas dumpīgām meitenēm” un grāmatu “Animalium”, arvien plašākais mazā pūķa Kokosrieksta cienītāju pulks... Pateicoties Radošās Eiropas daiļliteratūras izdošanas atbalsta programmai un citiem ārvalstu fondiem, labas literatūras cienītāji var savas kolekcijas papildināt ar Serhija

Žadana, Pāvo Matsina, Undīnes Radzevičūtes, Annas Starobiņecas, Rītas Jalonenas, Narinē Abgarjanas darbiem, turklāt teju visi nosauktie šogad paviesojušies arī Latvijā. Bet Saša Staņišičs, kura romānu izdevām septembrī, nule Frankfurtē atzīts par iepriekšējā gada labāko rakstnieku Vācijā! Līdz gada beigām šo sarakstu papildinās arī 20. gadsimta rakstniecības grandī – Lorka, Kalvīno, Verfels –, kā arī vairākas skaistas grāmatas jaunajiem lasītājiem. “Laime ir lapsa”, apgalvots vienā no šīgada burvīgākajām grāmatām. Bet laime noteikti ir arī laba grāmata! Turklāt šomēnes tā jūsu mājās var ienākt kopā ar skaistu dāvanu. Lai brīnišķīga lasīšanas pieredze!

Renāte Punka, “Jāņa Rozes apgāda” direktore

NEDĒĻAS PIEDĀVĀJUMS

4. – 10. novembris
~~€ 8,00~~

€ 4,00

11. – 17. novembris
~~€ 15,20~~

€ 6,50

18. – 24. novembris
~~€ 17,35~~

€ 7,30

25. novembris –
1. decembris
~~€ 27,75~~

€ 10,00

Ingo Zigners MAZAIS PŪĶIS KOKOSRIEKSTS SPOKU PILĪ

No vācu valodas tulkojusi Inga Karlsberga

Tumšajos un garajos rudens vakaros nekas tā neiepiecina kā spoku stāsti!

Mazo pūķi Kokosriekstu un viņa draudzeni dzeloņcūku Matildi mežā pārsteidz negaiss. Pēdējā brīdī viņi paglābjas drūmā pilī, kas slejas klints virsotnē meža malā. Tur ir sausi un silti, taču diezgan neomulīgi. Uz mierīgu nakti viņiem nav ko cerēt. Kad torņa pulkstenis nosit pusnakti, pils lielās zāles durvis atsprāgst vaļā un draugiem nākas piedzīvot tādas lietas, ka šermuļi skrien pār kauliem.

Ģimenes psiholoģijas centrs LĪNA

Stefānija Štāla TAVS IEKŠĒJAIS BĒRNS GRIB ATRAST MĀJAS Kā atrisināt (gandrīz) visas problēmas

Tulkojusi Baiba Cekule

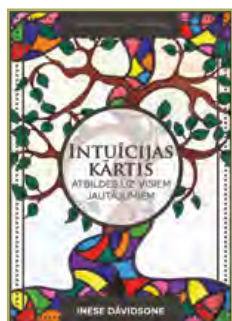
Mēs visi ilgojamies tikt pieņemti un mīlēti. Ideālā situācijā mēs bērībā izveidojam nepieciešamo pašpaļāvību un izjūtam dziļu uzticēšanos, kura mūs pieaugušā vecumā nes cauri dzīvei. Diemžēl arī piedzīvotās vilšanās nekur nepazūd un neapzinātā līmenī ietekmē mūsu attiecības ar citiem cilvēkiem.

“Iekšējais bērns” ir visu to bērības iespaidu summa, ko esam pieredzējuši no vecākiem un citām piesaistes personām. Īpaši spēcīgi mūsu zemapziņā nostiprinās sāpīgā bērības

pieredze, un pieaugušā vecumā tā mums neļauj īstenot dzīvē visu mūsos ielikto potenciālu.

Vācijā populārā autore Stefānija Štāla ir izveidojusi jaunu, iedarbīgu metodi darbam ar iekšējo bērnu. Sadraudzējoties ar viņu, mums paveras pārsteidzošas iespējas atrisināt konfliktus un veidot veiksmīgākas attiecības, rast atbildi uz gandrīz visiem jautājumiem un dzīvot pilnvērtīgu dzīvi.

Autorizdevums

Inese Dāvidsone INTUĪCIJAS KĀRTIS Atbildes uz visiem jautājumiem

Inese Dāvidsone, Ph.D.oec.cand., vēdiskā astroloģe. Radījusi unikālās Intuīcijas kārtis, ļaujot rast atbildes uz visiem dzīves jautājumiem.

Intuīcijas kārtis ir ideāls instruments, kas sniedz atbildes uz visiem jautājumiem. Mēness Nakšatras smalkajā dimensijā izstaro enerģētiskās vibrācijas, kas izpaužas kā dažādas īpašības un potenciāli, kas atsaucoties uz cilvēka rīcību, lēmumiem un darbības soļiem dod norādes uz risinājumiem. Uzdodot jautājumu, izvilktā kārts parāda, kādas ir perspektīvas iecerētajai idejai. Intuīcijas kārtis ir neaizstājams padomdevēja un atklāsmes instruments. Tās palīdz noorientēties nolūkos un iedarbināt intuitīvo uztveri.

Kāršu komplektā ir 27 kārtis, kur katra simbolizē vienu Nakšatru. Klāt ir arī grāmata, kas apraksta simbola tulkojumu, raksturo tās būtību, iztulko pārvaldošu dievību un nosaka tās raksturu un darbību. Atsevišķi tiek dota arī atbilde, ko katra kārts sniedz uz uzdoto jautājumu.

www.intuicijaskartis.lv

Olga Kazaka PIRMĀ PR GRĀMATA

“Pirmā PR grāmata” noderēs studentiem, preses sekretāriem, sabiedrisko attiecību un mārketinga speciālistiem, uzņēmumu vadītājiem un īpašniekiem, kā arī publiskām personām, valsts un nevalstiskā sektora darbiniekiem, kuri saprot, ka sabiedriskās attiecības viņiem palīdzēs sasniegt vairāk.

Šeit ir piedāvāti vienkārši un iedarbīgi rīki, ko uzreiz var likt lietā. No profesionālās kompetences noslēpumiem, iemaņām un paņēmieniem līdz prasmei radoši domāt, pareizi plānot laiku un tikt galā ar stresu. Grāmatā ir aplūkoti ne tikai komunikācijas, bet arī mārketinga, psiholoģijas, socioloģijas, uzvedības ekonomikas un citu saistīto jomu aspekti.

Par autori: Olga Kazaka 15 gadu vecumā sāka strādāt komunikācijas jomā, 20 gadu vecumā viņa nodibināja sabiedrisko attiecību aģentūru un 30 gadu vecumā aizstāvēja doktores disertāciju komunikācijas zinātnē. Tagad viņa ir sekmīga praktiķe, pieprasīta lektore un vairāku starptautisku komunikācijas jomas konkursu uzvarētāja.

Zvaigzne ABC

Dāvids Lāgerkrancs MEITENE, KURAI BIJA JĀMIRST

No zviedru valodas tulkojusi Ieva Pudure

Stāsts, ko iesāka Stigs Lārsons, noslēdzas. Iznākusi sestā, beidzamā *Millennium* sērijas grāmata! Ģeniālā hakere Lisbeta Salandere un pētnieciskais žurnālists Mikaelis Blumkvists joprojām ir neapturams spēks cīņā pret ļaunumu. Kurš uzvarēs pēdējā kaujā? Arī ļoti veci rēķini reiz kādam ir jāsamaksā...

“S. Lārsona triloģija un D. Lāgerkranca trīs tās turpinājumi ir īsts veiksmes stāsts, kam nav līdzīga,” atzīst “Sydsvenska Dagbladet” un miljoni lasītāju. D. Lāgerkrancs pasaules uzmanību iekarojis ar romāniem “Meitene zirnekļa tīklā”, “Meitene, kas meklēja savu ēnu” un “Meitene, kurai bija jāmirst” – Stiga Lārsona *Millennium* sērijas turpinājumiem, kas isā laikā kļuva par bestselleriem. Nu slavenais romānu cikls beidzas ar iespaidīgu finālu!

Mansards

FRANČU PULKVEŽLEITNANTA EMANUELA DIPARKĒ ATMIŅAS. MISIJA LATVIJĀ 1919–1920

No franču valodas tulkojušas Estere Braķe, Agneses Kasparova un Astra Skrābāne

Pulkvežleitnants Emanuels Diparkē (*Emmanuel du Parquet*, 1869–1933) 1919. gada pavasarī tika iecelts par Francijas militāras misijas Latvijā vadītāju. Viņš ieradās Liepājas ostā 1919. gada 20. maijā, dažas dienas pēc mācītāja Andrieva Niedras istenotā valsts apvērsuma. Savas misijas laikā, kas beidzās 1920. gada vasarā, viņš bija liecinieks notikumiem, kas palīdzēja veidot mūsdienu Latviju. Balstoties uz Francijas Aizsardzības ministrijai nosūtītajiem ziņojumiem un notām un savām personīgajām atmiņām, pulkvežleitnants Emanuels Diparkē atēlo daļu no Latvijas vēstures Pirmā pasaules kara laikā un pirmajos pēckara gados. Viņš raksturo Latviju kā “modru priekšposteņa sargkareivi – uzticamu un bezgala spējīgu pildīt miera saglabāšanas lomu Eiropā”.

Grāmatu veido 1926. gadā Francijā publicēto Emanuela Diparkē memuāru fragmenti, kas pirmoreiz tulkoti latviešu valodā, plaši komentēti un ilustrēti ar fotogrāfijām no Latvijas muzeju krājumiem. Autora darbību un vēsturisko situāciju raksturojošus priekšvārdus sarakstījuši vēsturnieki Žiljēns Gelēns (*Julien Gueslin*, Parīzes-Nantēras Universitātes Bibliotēkas *La Contemporaine* muzeja departamenta vadītājs) un Ēriks Jēkabsons (Latvijas Universitātes profesors).

Grāmata tulkota un izdota ar Francijas vēstniecības Latvijā, Francijas institūta Latvijā, Valsts kultūrkapitāla fonda un Rīgas domes atbalstu.

JĀŅA ROZES APGĀDS

Federiko Garsija Lorka
LUGAS

No spāņu valodas tulkojis un atdzejojis Edvīns Raups
Grāmatas māksliniecisko noformējumu
veidojusi Gita Treice

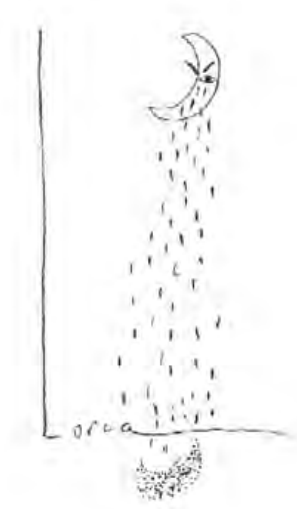
Jāņa Rozes apgāds laidis klajā izcilā spāņu dzejnieka un dramaturga Federiko Garsijas Lorkas lugu izlasi, ko sakārtojis un tulkojis Edvīns Raups. Tajā var lasīt piecas viņa ievērojamākās lugas: “Brīnumainā kurpniece”, “Dona Perlimplina un Belisas mīlestība, ko viņu dārzs vien zina”, “Asins kāzas”, “Jerma” un “Bernardas Albas māja”, tās papildina izsmēlošs tulkotāja priekšvārds, Lorkas lekcija par teātri un iss autora dzīves un daiļrades pārskats.

Federiko Garsija Lorka (1898–1936) ir viens no izcilākajiem 20. gadsimta literātiem, ļoti daudzpusīgi apdāvināts – viņš ne tikai rakstījis dzeju un lugas, bet arī zīmējis, komponējis un spēlējis klavieres, bijis sabiedriski aktīvs. Jaunībā Granadas Universitātē studējis filozofiju, valodas un jurisprudenci, piepulcējies Granadas intelektuāļu un mākslinieku lokam, sadraudzējies ar Luisu Bunjuelu un Salvadoru Dalī. Lorka

pieder pie modernistiem, kas savās lugās daudz izmanto dzeju, savijot nedalāmā veselumā gan gadsimtos pārbaudītas vērtības, gan vismodernākās literārās vēsmas, kuras savā daiļradē trīsdesmitajos gados ieviesa tā sauktā “Divdesmit septītā gada paaudze”. Viņa dramaturģija cieši saistīta ar Spānijas lauku sabiedrības runu, mūziku un paražām, sirreālistiski toņi tajā kontrastē ar reālās dzīves ainu. Lorkas pienesums teātrim ir tik liels, ka viņu noteikti var saukt par vienu no 20. gadsimta ģēnijiem, taču par aizsteigšanos priekšā savam laikam, par izmisīgiem pūliņiem ierindot Spānijas teātri Eiropas avangardā viņš samaksājis ļoti dārgi.

“Teātris ir smieklu un asaru skola, brīva tribīne, no kuras iespējams rādīt, cik smieklīga un kļūdaina ir iesīkstējusi un aplama morāle, un ar dzīviem piemēriem izskaidrot sirds un cilvēku jūtu mūžīgos likumus.

Tauta, kas neatbalsta, neiedrošina savu teātri, ja vēl nav mirusi, tad tik tikko velk dzīvību. Teātris, kas nedzird sociālās dzīves sirdspukstus, vēstures sirdspukstus, savu cilvēku drāmu, savas ainavas un gara neatkārtojamo krāsu, vienalga, caur smieklīgiem vai asarām, šāds teātris nav tiesīgs saukties par teātri, bet gan rotaļu laukumu, vietu, kur īstenot kaut ko tik šausmīgu, ko mēdz dēvēt par “laika nosīšanu”. Zinu, ka nav taisnība tam, kurš saka: “Tūlīt un tagad, tūlīt un tagad!” un acīm urbjas kases lodziņa mazajos žokļos, bet gan tam, kurš saka: “Rīt, rīt, rīt!” un nojauš jaunās dzīves sākumu, kas uzglūn pasaulei.” (Federiko Garsija Lorka, no lekcijas “Daži vārdi par teātri”)

Kultūras ministrija

Radošā
Eiropa

Grāmatas tulkojumu un izdošanu atbalstījusi ES programma “Radošā Eiropa” un Latvijas Kultūras ministrija.

Hovanness Tumanjans PASAKAS

No armēņu valodas tulkojusi Valda Salmiņa

Māksliniece Naira Muradjana

Pirmoreiz latviešu valodā tulkotas un izdotas armēņu tautas iemīļotā rakstnieka Hovannesa Tumanjana (1869-1923) pasakas, un tas notiek, atzīmējot viņa dzimšanas simtgadi. Viņš daudzus gadus vācis un vētījis armēņu un cittautu pasakas, un pārstāstījis tās tikai sev raksturīgā veidā, viņa paša vārdiem sakot – “skaisti un nezaudējot tautisko garšu un smaržu”. Ar šīm pasakām Armēnijā uzaugušas jau vairākas paaudzes, tās pieskaitāmas armēņu nacionālās literatūras zelta fondam. Šajā tulkotajā Valdas Salmiņas veidotajā krājumā iekļautas 20 pasakas. Tajās iepazīsiet izslavēto Nāzaru Drošsirdi, neveiksminieku Panosu, brāli cirvi,

Kikosu un daudzus citus spilgtus varoņus.

Grāmatu ilustrējusi izcilā armēņu māksliniece Naira Muradjana (1961). Viņa ilgus gadus strādājusi kinostudijā *Armenfilm* par režisoru-multiplikatori, un viņas animācijas filmas izrādītas un atzinīgi novērtētas dažādos starptautiskos kinofestivālos. Māksliniece ir arī slavena bērnu grāmatu ilustratore, viņas vārds iekļauts 2018. gada IBBY Goda sarakstā.

Grāmatas izdošanu atbalstījusi Armēnijas Republikas vēstniecība Latvijā, Armēnijas Republikas Izglītības, zinātnes, kultūras un sporta ministrija, kā arī restorāns “Garšvieta Riits”.

NOVEMBRĪ PIEDĀVĀJAM IEGĀDĀTIES SPĒLES PAR ZEMĀKĀM CENĀM

Oita Rīga

Iepazīsti Latviju... PERSONĪBAS

Iepazīsti Daugavu

Iepazīsti Rīgas vēsturi

Kā attīstās pilsēta Liela Rīga iepazīšana

Ceļotājs Rūdijs grib zināt

Kad Latvija «nocojās» kurtpelis?

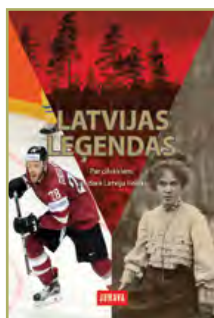
Oita Rīga

Uģis Kuģis PĀRIS

Attiecības ir pats dārgākais no visa, kas mums ir. Cilvēki mūsdienu sabiedrībā nepiešķir nozīmi sīkumiem, bet attiecībās nav sīkumu: katrs vārds, katrs acu skatiens, katra doma vai nu stiprina attiecības, vai vājina tās.

Svarīgi, kādā pasaulē mēs dzīvojam, jo mūsu iekšējā pasaule veido mūsu ārējo pasauli. Šajā grāmatā paskatīsimies uz sievieti, vīrieti, attiecībām, bērniem un dzīvi no citāda rakursa, no vēdiskās filozofijas redzesloka. Vēdiskā filozofija un kultūra mums ļoti palīdz atgriezties pie saknēm un vērtībām, ideāliem, pēc kuriem tiecamies.

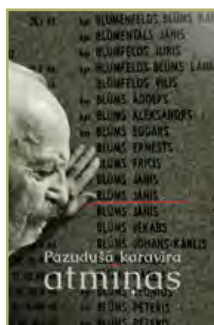

LATVIJAS LEĢENDAS

Mums, ja gribam būt diža tauta, kura jau tagad dzīvo skaistākajā vietā uz pasaules pie Baltijas jūras, un savu vietu un valsti saglabāt, ir jābūt gudrai. Jo mazām tautām sava brīvība un neatkarība jāapliecina katru brīdi no jauna.

Tādēļ svarīgas ir Latvijas leģendas. Mūsu Latvija ir attēlota uz kartes, bet, lai karti saprastu, tai ir vajadzīga leģenda – kartes apzīmējuma atšifrējumi.

Visa pamatā ir cilvēks. Un kultūras pilns cilvēks ir varens. Par varenību arī rūpējas katra Latvijas Leģendu grāmata. Lasiet un pildiet sevi ar kultūras spēku!

Jānis Blūms PAZUDUŠĀ KARAVĪRA ATMIŅAS

Ir cilvēki, kuru vārdi un padarītais atstāj pārdomu piepildītus nospiedumus sastapto cilvēku dzīvēs. Tāds ir Jānis Blūms, vīrs, kuram pagātnē piedzīvotais kara, izsūtījuma un grūtību stāsts nav mazinājis viņā sirsnīgo, atvērto un cilvēcisko Rīgas puiku.

Bez Jāņa atmiņām mēs būtu nabagāki savās pasaulēs. Bez Jāņa vēlmes dalīties savā stāstā, iespējams, mūsu skatījums uz savām dzīvēm būtu pavisam citāds. Mums Jānis ir SAVĒJAIS. Skrundas novada goda pilsonis. SKRUNDENIEKS. LATVIETIS. Viņa gods kalpot Latvijai iedvesmo.

Skrundas novada domes priekšsēdētāja Loreta Robežniece

SIEVIETES GADAGRĀMATA 2020

“Sievietes gadagrāmata” ir maza dāvana pašai sev nākotnē – visa turpmākā gada garumā, mazs našķis un atelpas brīdis ikdienas steigā. Arī solījums izgaršot jaunu gadu pa dienu, stundai, minūtei, atceroties, ka skaists un veiksmīgs gads veidojas kā glezna pa vienam otas triepienam. Sekojot dabas ritmam, katrā mēnesī ieraudzīsi ko apbrīnojamu un tavas uzmanības vērtu. Ziemā ar dzelošiem sniega kristāliņiem un siltām svētku smaržām; digšanas trakumā reibinošs pavasaris; līgana un lekna vasara; bagātīgs un krāšņs rudens... Izvēlies sava gada mozaikai mirdzošus gabaliņus no katra gadalaika un rotā ar pārdomu pērlēm.

MINECRAFT KARTES. PĒTNIEKA CEĻVEDIS "MINECRAFT" PASAULĒ

Tulkojusi Dace Andžāne

Esi gatavs varenam piedzīvojumam? Izpēti "Minecraft" noslēpumaino pasauli skaistās zīmētās dažādu apvidu kartēs!

Tavās rokās ir kāda pētnieka mūža darbs. Viņš devās iesaistīgā ceļojumā, lai atrastu visvērtīgākos "Minecraft" dārgumus. Virszemes apvidu, Elles un Pasaules gala kartēs iezīmētas visas apbrīnojamās celtnes, ko tu reiz varētu ieraudzīt, bīstamie radījumi, ko

varētu sastapt, un nenovērtējamie dārgumi, ko varētu atrast.

LEDUS SIRDS MANI JAUKIE STĀSTI

Tulkojuši Eva Jansone, Linda Kalna un Valērijs Černejs

Pievienojies Annai, Elzai, Svenam, Kristofam, Olafam un citiem draugiem piedzīvojumos Arendelas karaļvalstī un tālu aiz tās robežām!

Šajā grāmatā iekļauti divpadsmit īsi, sirsnīgi stāsti, kas papildināti ar brīnišķīgām ilustrācijām un lieliski piemēroti kopīgai lasīšanai!

VINNIJS PŪKS MANI LABIE DARBI

Tulkojis Edvīns Raups

Vinnijam Pūkam nav lielāka garduma par medu – tas katram skaidrs, bet visi zina arī to, ka viņam ir atsaucīga sirds, un, ja vien kādam gadījusies ķibeles, lācis steigsies palīgā. Šajā krājumā apkopoti četri sirsnīgi stāsti par Simtjūdžu meža iemītnieku piedzīvojumiem. Un katrs no tiem būs brīnišķīgs sākums vecāku sarunai ar bērnu par kādu nozīmīgu tēmu, turklāt lieliska iespēja māmiņai vai tētim doties atmiņu ceļojumā uz savu bērnības zemi!

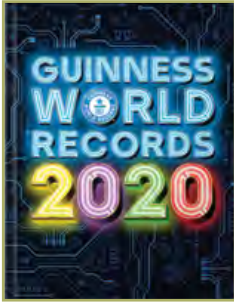
ATKLĀJUMS CILVĒKA ĶERMENIS

Tulkojis Mārtiņš Karelis

Cik kaulu ir cilvēka ķermenī? Kurš ir visstiprākais muskulis? Kurš ir vislielākais orgāns? Atbildes uz šiem un daudziem citiem jautājumiem atradīsi šajā interesantajā, krāšņām fotogrāfijām un attēliem bagātajā grāmatā. Te tu uzzināsi par cilvēka piecām maņām un skeletu, kā arī daudzajiem muskuļiem, kas ļauj mums pasmaidīt. Aizraujoši fakti un viktorīna grāmatas beigās palīdzēs bērnam atklāt daudz jauna par cilvēka ķermeni. Šajā sērijā arī: "ATKLĀJUMS: DABA"!

EGMONT
Latvija

Guinness Book of Records

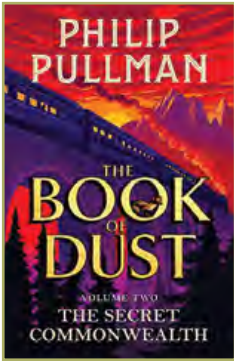
GUINNESS WORLD RECORDS 2020

Celebrate the dawning of a new decade with the fully revised Guinness World Records 2020.

A new decade means it's time for a fresh approach, so starting with our front cover, we've re-booted record-breaking with an all-new design. There's a new look inside, too, and thanks to our team of digital artists, we've created mind-blowing poster pages that will reveal some of our classic record holders in a whole new light.

Guinness World Records is nothing without its dedicated record-breakers, so we've also selected the best of the newly approved claims from the 50,000 applications received from the public over the past 12 months.

Penguin

Philip Pullman

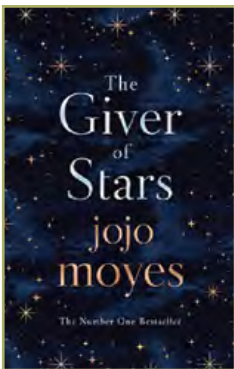
THE SECRET COMMONWEALTH: THE BOOK OF DUST VOLUME TWO

It is twenty years since the events of *La Belle Sauvage: The Book of Dust Volume One* unfolded and saw the baby Lyra Belacqua begin her life-changing journey. It is seven years since readers left Lyra and the love of her young life, Will Parry, on a park bench in Oxford's Botanic Gardens at the end of the ground-breaking, bestselling *His Dark Materials* sequence.

Now, in *The Secret Commonwealth*, we meet Lyra Silvertongue. And she is no longer a child...

The second volume of Sir Philip Pullman's *The Book of Dust* sees Lyra, now twenty years old, and her daemon Pantalaimon, forced to navigate their relationship in a way they could never have imagined, and drawn into the complex and dangerous factions of a world that they had no idea existed.

Michael Joseph

Jojo Moyes

THE GIVER OF STARS

Inspired by a remarkable true story, the unforgettable journey of five extraordinary women living in extraordinary and perilous times.

In 1930s England, Alice is stifled, bored, and misunderstood. So when she meets wealthy and handsome American, Bennett Van Cleve, she is quickly swept off her feet. Marrying him and moving to America seems like a great adventure – but life as a newlywed in stuffy Baileyville, Kentucky, is not at all what she hoped for. Until, that is, she responds to a call for volunteers to start a travelling library, surprising herself by saying yes, before her husband can say no...

Led by feisty and rebellious Margery O'Hare, this unlikely group of women travel far and wide on their mission to bring books and reading to those that need it, and Alice finally discovers the freedom, friendship, and independence she's been looking for. But not everyone approves of what they are doing, and when the town turns against them, will their belief in each other and their work be enough?

Pasaulē jau pārdoti vairāk nekā 15 miljoni šīs grāmatas eksemplāru. Tā ir 21. gadsimta obligātā lasāmviela!

Deila Kārnegija rūpīgi izstrādātie padomi ir izturējuši laika pārbaudi. Pateicoties tiem, neskaitāmiem cilvēkiem ir izdevies pavisam augšup gan profesionālajā, gan privātajā dzīvē. Viens no visu laiku inovatīvākajiem bestselleriem „Kā iegūt draugus un ietekmēt cilvēkus” jums atklās:

- sešus veidus, kā iepatīkties cilvēkiem;
- divpadsmit veidus, kā pārliecināt cilvēkus, lai viņi ar jums būtu vienprātis;
- deviņus veidus, kā izmainīt cilvēkus, neizraisot viņos nepatiku.

Un vēl daudz ko citu! Īstenojiet savu potenciālu!

Vai tu kādreiz esi aizdomājusies, kādēļ kaķi ir tik gudri, pašapzinīgi, bezbailīgi un spējīgi nogulēt 16 stundas diennaktī?

Vienalga, vai tu ciet no mīlas mokām, mēģini izdzīvot sabiedriskā pasākumā vai ar zobiem un nagiem rūpīes augšup pa karjeras kāpnēm – lai pēc tam saprastu, ka lejā nu nekādi netiksi –, šīs grāmatas kaķi tev ierādis, kā rast mieru un gatavību stāties pretī pasaulei. Tikai – pēc vēl vienas snaudas!

KĀ LATVIJAS LASĪTĀJI KLAUSĪJĀS SOMU RAKSTNIECES STĀSTUS PAR JAUNZĒLANDIEŠU RAKSTNIECI

Septembra nogalē Rīgā nolūkā tuvāk iepazīstināt lasītājus ar savu romānu “Skaidrumis”, kas Maimas Grīnbergas kā allaž lieliskajā tulkojumā kopš šīs vasaras lasāms arī latviešu valodā, Latvijā viesojās somu rakstniece Rīta Jalonena. Ar viņu kopā bija atbraucis arī vīrs Olli Jalonens, kuru pazīstam kā romāna “Četrpadsmit mezgli līdz Griničai” autoru. Olli Rīgā dažas dienas bija pavadījis jau pirms dažiem gadiem kā Prozas lasījumu viesis, bet Rītai šis bija pirmais Latvijas apmeklējums. Tāpēc kopā ar ilggadējiem sadarbības partneriem – Ziemeļu Ministru padomes biroju Latvijā – nolēmām ciemiņiem parādīt ne tikai Rīgu, bet arī dažas no Kurzemes jaukākajām vietām: tikāmies ar Druvas vidusskolas audzēkņiem, Saldū apskatījām lielā somu drauga Jaņa Rozentāla muzeju, tikšanās ar lasītājiem noritēja veselās trijās bibliotēkās – Ziemeļu Ministru padomes biroja pasākumu telpā, kā arī Kuldīgas un Ventspils galvenajās bibliotēkās. Izrādās, bibliotēkai Rītas dzīvē ir īpaša loma – būdama vēl bērns, viņai bieži gājusi uz piemājas bibliotēku, kur bibliotekāre viņai gan ieteikusi grāmatas, gan veicinājusi jau pusaudzes gados veicinājusi arī interesi par pieaugušo literatūru, jo jutusi, ka Rīta tai jau ir gana nobriedusi. Tagad bibliotēkas nereti ir vietas, kur autore tiekas ar savu grāmatu lasītājiem. Kā šajās dienās Latvijā.

“Grāmatu varoņi atnāk pie manis paši no sevis – kādu dienu viņi ir klāt, un vienkārši nevaru nerakstīt,” stāsta Rīta Jalonena. “Un vēl es reizēm iztēlojos, ka manu jau uzrakstīto grāmatu varoņi visi sēž kaut kur vienuviet plauktā un šūpo kājas...”

Tikšanās ar rakstnieci bija enerģētiski uzlādētas – viņai izdevās “paņemt uzmanību” sarunā ar daudz redzējušo Rīgas publiku, viņas teiktajam aizrautīgi sekoja gan Druvas vidusskolēni, gan Literārās akadēmijas audzēkņi, gan Kuldīgas un Ventspils bibliotēku lasītāji.

Tulkotāja Maima Grīnberga savu iecienīto autoru sacīto tulko tikpat rūpīgi un pārlicenoši kā viņu rakstītos tekstus.

Neiztrūkstoša šādu literāru sarīkojumu sastāvdaļa ir arī lasījumi, kuros dzirdam gan teksta oriģinālo, gan tulkotāja radīto versiju. “Jūsu valoda ir ļoti skaista, un izklausījās, ka emocionālie uzsvāri ir tieši īstajās vietās”, pēc pasākuma vērtēja somu rakstniece.

Druvas vidusskolā klausītāji vairāk jautāja, kāpēc cilvēki raksta grāmatas vai tulko tās. Un arī, kādas grāmatas lasa tie, kas paši tās raksta.

Rītai Jalonēnai ļoti patīk Gītas Treices veidotais romāna "Skaidrums" latviešu izdevuma vāks.

"Stāsts par Dženetu Freimu pie manis atnāca, kad 1994. gadā kopā ar vīru bijām Jaunzēlandē. Iegāju grāmatnīcā, palūdzu, lai iesaka man viņu labāko rakstnieci, nopirku vairākas grāmatas un visu atpakaļēju līdz Somijai turēju piespiestas sev klāt – bija it kā bail izlaist tās no rokām. Jau toreiz zināju, ka kādudien par viņu uzrakstīšu," stāstīja Rita Jalonēna.

Ventspils Starptautiskās rakstnieku un tulkotāju mājas viesmīlīgās saimnieces izrādīja somu literātiem, kādā vidē var radoši strādāt šaipus Baltijas jūrai.

Sarunas par rakstnieka radošo procesu, romāna "Skaidrums" tapšanu, lasīšanas lomu autora dzīvē un citām tēmām vadīja Jāņa Rozes apgāda direktore Renāte Punka. Šī tikšanās – Ventspils Galvenajā bibliotēkā.

Maima Grīnberga VSRTM bibliotēkā, kur glabājas arī viss, kas tapis mājas sienās, protams, arī ne viena vien Maimas tulkotā grāmata.

Ventspili jānovērtē arī, kā skan jaunajā koncertzālē "Latvija"! Pēckoncerta foto (no kreisās: Jouko Vanhanens, Ieva Hermansone, Rīta Jalonēna, Olli Jalonen, Maima Grīnberga, Renāte Punka).

Paldies par atbalstu

Radošā
Eiropa

Ziemeļvalstu Ministru padomes
birojs Latvijā

TAUTAS UZDEVUMS – IZDŽĪVOT

Izdevniecības “Latvijas Mediji” grāmatā “Mūsu tautas gaita”, ko saņems “LA” abonenti, stāstus apkopojusi Anna Žigure. Grāmata parāda Latvijas vēsturi un mūsu dzīvi no 1914. līdz 2018. gadam. Savā ziņā tā turpina Latvijas valsts simtgades tradīciju izziņāt mūsu valstiskuma vēsturi, padarīt arī valsts sākumu un sarežģītos 40. gadu notikumus mūsdienu cilvēkiem labāk saprotamus un izjūtamus.

Ar Annu Žiguri sarunājās “Latvijas Avīzes” kultūras žurnāliste Linda Kušīņa-Šulce.

Ļoti neparasta ir grāmatas forma, taču, iespējams, tieši tā labāk nekā jebkurš vēsturnieku pētījums vai biogrāfisks romāns pārlicina, ka 20. gadsimta notikumi vienlīdz skāra visus Latvijas iedzīvotājus, un atgādina – ikvienas dzimtas atsevišķā vēsture ievijas kopējā valsts vēstures pavedienā.

“Mūsu tautas gaita” ir polifonisks darbs. Katra lappuse kā īss vai mazliet garāks ieraksts dienasgrāmatā veltīta kādam notikumam vai parādībai. Taču katra ieraksta autors ir cits cilvēks, autoru vārdi alfabēta secībā atrodami vien grāmatas beigās. Lasot, gluži kā kaleidoskopā, redzams, ka mainās rakstītāju vecums, dzimums, atrašanās vieta, ieraksta laiks, apkārtējā realitāte,

te ir gan šoks par Pirmā pasaules kara sākumu, mulsums par valstiskās neatkarības pirmajiem soļiem, dažādas starpkaru Latvijas reālijas, kam seko valsts pievienošana PSRS, pēckara gadu dzīve gan Latvijā, gan trimdā, pamazām materializējoties cerībai par neatkarības atgūšanu, kura pārplūst mūsdienu realitātē.

Kad un kā jums ienāca prātā doma par tieši šāda veida kaleidoskopisku daudz balsīgu Latvijas simtgades atainojumu, cik ilgu laiku prasīja citātu atlase un to salikšana kopā, lai izveidotos vienots ritms?

Pērn izlasīju somu rakstnieka Petri Tamminena grāmatu “Somijas vēsture” (somu apgāds “Otava”, 2017), kur apkopotas cilvēku atmiņas valsts pastāvēšanas simts gadu garumā. Rakstnieks galvenokārt koncentrējies uz notikumiem, kas bijuši nozīmīgi visai tautai un ko atceras “visi”. Iedomājoties, ka līdzīgi varētu izsekot mūsu tautas vēstures likločiem, tautas gaitai.

Kā izejas punktu izvēlējoties Pirmā pasaules kara sākumu; šī kara iznākums deva iespēju 1918. gada 18. novembrī pasludināt neatkarīgu valsti. Tas notika ļoti sarežģītos apstākļos, vienīgā iespējamā brīdī, un savām acīm to pieredzēja pavisam neliela tautas daļa, nebūt ne “visi”. Toreiz nebija mediju, kas šo ziņu aiznestu līdz visas tautas apziņai. Cilvēki pa ausu galam kaut ko padzirdēja, lai gan lielā notikuma īsto jēgu aptvēra tikai pēc vairākiem gadiem.

Grāmata beidzas mūsdienās, 2018. gada vasarā, ar spilgtu Simtgades Dziesmusvētku atmiņu. Tā nav ne Latvijas oficiālā, ne politiskā vēsture, lai gan grāmatas struktūru veido valsts galvenie likteņgriezī. Tie ir cilvēku vērojumi, pieredzētais un domas.

Ir gana daudz grāmatu tapis par Latviju, tagad jau jāsaka, visos laikos un dažādos skatījumos. Vai bija kas tāds, grāmatu veidojot, kas jūs pārsteidza, īpaši savīļņoja, varbūt sasmīdināja, ko, iespējams, nebijāt pirms tam iztēlojušies?

Grūti pateikt, kas mani pārsteidza... Varbūt ne tik daudz konkrētās atmiņas, kas ir interesantas, bet viss kopums – tautas spēja izdzīvot jebkuros apstākļos. Savā ziņā šī ir izdzīvošanas mācība, kas stāsta par to, kā gara spēks, savējo cilvēku un dzimtenes mīlestība, arī humors palīdzējis pārvarēt grūtības, kas šķērsojušas cilvēku dzīvi galvenokārt Latvijas ģeopolitiskā novietojuma un lielo valstu agresīvās politikas dēļ.

Grāmatu caurauž nesagraujams gaišums, tai cauri vijas nepārraujama gara spēka stīga. Aizkustināja it kā pavisam sīki notikumi – kā Rīgas jūrmalas zemeņu audzētāji mudināja bēgļus no Kurzemes iet viņu zemeņu dārzā un saēsties ogas. To lasot, jādomā, vai mūsdienās tā notiktu? Jūrmalnieki, un droši vien arī citās vietās, kur parādījās bēgļi, piedāvāja pārtiku, bet to bēgļiem bija grūti pieņemt, jo pašiem taču vēl nesen krājis pilni apcirkņi, un arī ceļam tika paņemts līdz.

Aizkustināja melnās čupiņas uz Daugavas ledus pēc briesmīgās nakts uz 1919. gada 11. novembri, kad ar uzvaru beidzās cīņa pret bermontiešiem. Tie bija kritušie, kurus vietējie iedzīvotāji pēc tam ragavās veda uz krastu, kur gaidīja lielie liķu rati.

Apbrīnojams bija spars, ar kādu būvēja jauno dzīvi laukos pēc Pirmā pasaules kara. Cilvēki ar miļumu atceras siltās attiecības starp lauku bērniem kaimiņos.

Tad pienāca neticamais brīdis, kad Latvijā iesaļoja sarkanā armija – ļaudis bija pilnīgi nesagatavoti tik briesmīgam pavērsienam valsts, ģimenes un savā dzīvē, tomēr bija jādzīvo tālāk.

Nacistu okupācijas laiks, kas sekoja, bija smags, bet bērni un jaunieši jutās droši.

Pēckara gadu briesmas kāds atmiņu virpinātājs vēlāk atcerējies ar humoru, jo viņu saimniecības lielo bulļi, kaut arī konfiscētu, neviens nespēja aizvest uz kolhoza kūti. Grāmatas lapaspusēs var atrast izsūtīto latviešu bērnu atmiņas un atgriešanos padomju Latvijā, kā arī bēgļu bērnu pieredzēto Vācijas nometnēs un vēlāk citos kontinentos. Padomju gadu dzīves ainas mūsdienās liekas gluži vai absurdas.

Tautas gaita pretim neatkarībai ar ilgi briedušu spēku sākās pagājušā gadsimta 80. gadu otrajā pusē, to balstīja atmodinātais gara spēks.

Neatkarības pasludināšanu otru reizi vienā gadsimtā piedzīvo reta tauta – un tikai tāda, kurā sīksti mīt griba dzīvot brīvībā. Kopš tā laika pagājuši jau turpat trīs gadu desmiti un arī šajās desmitgadēs daudz kas noticis.

Grāmatas noslēgumā rakstāt “paldies visiem, kas dalījās atmiņās” un atsevišķi – drukāti avoti. Vai tas nozīmē, ka īpaši šai grāmatai intervējāt cilvēkus, iespējams, jau zinot, kādu epizodi, kuru laiku vēlaties no viņiem uzzināt?

Šīs grāmatas sakarā var droši teikt, ka patiesībā tas ir kopīgs darbs, jo tās tapšanā piedalījās ļoti daudzi, gan dzīvie, gan tagad jau mirušie – ar savām dienasgrāmatām, publicētām un nepublicētām atmiņām. Man ļoti palīdzēja pētniece Māra Zirnite, kurai pateicoties, grāmatā atrodami atmiņu fragmenti no LU Filozofijas un socioloģijas institūta darbinieku savāktā mutvārdu vēstures klāsta, kā arī paziņas, draugi un bijušie klases un skolas biedri. Iepriekš nedomāju par epizodēm, kuras gribētu izmantot, bet protams, ka pirms grāmatas tapšanas man bija plāns, kādiem laikiem un notikumiem gribētos pieskarties.

Ja jums būtu jāizvēlas Latvijai moto – teiksim, nākamajiem simts gadiem, – kāds tas būtu?

Pagājušā gadsimta 90. gadu vidū toreizējais Somijas prezidents Mauno Koivisto Krievijas TV žurnālistam uz šādu jautājumu atbildēja: “Vižītj” (Izdzīvot!) Šo viņa īso un visu aptverošo atbildi gribu atgādināt mums šobrīd: nākamajos simts gados mūsu galvenais uzdevums un Latvijas moto ir **izdzīvot**. To varēsīm sasniegt, ja turēsīmes kopā, neļausīsim sevi izšķīdināt un sarīdīt, jo tas, kā redzam vēsturē un šodien, novājina gan ģimenes, gan tautas. Šobrīd pasaule ir ļoti neprognozējama, un daudz kas nav un nebūs atkarīgs no mūsu gribēšanas vai negribēšanas. Šādos laikos jāatrod vērtības, pie kurām turēties, un starp tām noteikti ir sava valsts, dzimtā zeme, ģimene un latviešu valoda. Par to atgādina arī grāmatā “Mūsu tautas gaita” paustās atziņas un cilvēku atmiņā palikušie dzīves mirkli.

Intervija tapusi sadarbībā ar izdevniecību “Latvijas Mediji”.

CIEMOS PIE DZEJNIEKA EDUARDA AIVARA

Eduardu Aivaru satiekam viņa mājās, Imantā, burtiski pārvāksnās jeb ceļa jūtīs, pēdējā mirklī, pirms grāmatplaukti iztukšoti. Dažas kastes ar grāmatām jau sastopam sapakotas, kaut, uz plauktiem skatoties, nemaz nevar pamanīt, ka kaut kā trūktu.

“To sākumu es ļoti labi atceros,” saka Aivars, kad jautāju viņam par to, kā aizsākās attiecības ar lasīšanu. “Tas bija laukos, Pabažos, kur dzīvoju līdz piecārpus gadu vecumam – uz vienu pusi varēja redzēt ceļu, bet citpus – mežs. Atceros

dzeltenu kumodi, kurā bija grāmatas. Pirmā grāmata, ko lasīju vecajā drukā, (*vecu druku iemācīja tēva draugs*) bija “Parīzes Dievmātes katedrāle”. Tad es lasīju Hruščova referātus “Ciņā”, un par izslaukumiem Rīgas rajona avīzē ”Darba balss”, smīdinot vecotēvu un vecomāti. Vēl bija grāmata “Melnais trijnieks”, kurai nebija vāka, tāpēc neatceros autoru, – par kovboju. Tāpat Lāča “Zvejnieka dēls” un “Zitaru dzimta”. No krievu autoriem pirmais, ko lasīju, bija Čehova stāsti latviešu valodā. Kad pārvācos uz Saldu un sāku iet skolā, lasīju žurnālu “Karogs”, kā pirmo tur – Ezeras romānu “Viņas bija trīs”.

Vai atceries savas emocijas? Tev patika lasīt?

Jā, tā laika emocijas atceros daudz spilgtāk nekā vēlākās. Es biju pilnīgi traks uz lasīšanu. Man pat ir dzejolis par to, kā es katru dienu gāju uz Saldus bērnu bibliotēku mainīt grāmatas. Bibliotekāres uz mani skatījās ar bažām. Līdz 12 gadu vecumam es lasīju ļoti daudz, pēc tam līdz 17 – gandrīz nemaz. Tad vairāk ar sportu nodarbojos. Pēc 10. klases izlasīju “Zaļo zemi” un pēc gada iestājos filologos, kur vajadzēja lasīt un *viskautko* uzzināt, piemēram, cik ilgi netika izdots Belševicas krājums “Gadu gredzeni”. Limbažos vidusskolā zināju Ziedoni, bet maz ko zināju par Belševicu un Skujenieku.

Vai stāties filologos bija viegla un skaidra izvēle?

Nē, es to joprojām nesaprotu. Nez kāpēc biju sācis apmeklēt jauno filologu skolu, un skolā par to brīnījās. Tas bija pārsteigums, iespējams, arī man pašam, bet, no otras puses, droši vien nostrādāja bērnbībā ieliktais. Vispār tā bija nepareiza izvēle, jo vajadzēja stāties svešvalodniekos vai filozofos, vai braukt uz Ļeņingradu studēt psiholoģiju.

To Tu tagad saprati?

Nē, es to sapratu ļoti ātri. Man būtu vajadzējis izstāties pēc pirmā kursa un paspēt iestāties kaut kur citur, lai neparauj padomju armijā. Bet pozitīvais ir tas, ka es satiku draugus, – grāmatu draugus. Svarīgi ir satikt cilvēkus.

Skatoties uz plauktiem, rodas jautājums: kā grāmatas te nokļūst?

Mūsu ģimene ar Ilzi sākās pirms 14 gadiem, tad nu te mūsu abu grāmatas juku jukām. Viss kopā. Liels daudzums grāmatu ir manā Jelgavas dzīvoklī, kas šobrīd kalpo par tādu kā noliktavu.

Kā noris Tava lasīšanas izvēle?

Lielā mērā to nosaka darbs. Esmu literārais konsultants Literārās akadēmijas ietvaros, kā arī strādāju Jāņa Akuratera muzejā, tāpat bieži esmu žūrijās vai šobrīd, piemēram, kā redaktors lasu Tomaša otrās grāmatas

manuskriptu. Pirms tam lasīju Ilmāra Zvirgzda atdejuo Haņina “Ne tā”. Man bija jāuzraksta par to “KonTekstā”.

Vai ir kāda grāmata, kas īpaši ietekmējusi Tavu dzīvi, domāšanu?

Es domāju, tāda viena mēdz būt jaunības vai bērnības grāmata. Man tā bija Žila Verna “Kapteiņa Granta bērni”. Tur bērni meklē tēvu. Tas ir vēl dziļāk, jo arī Dievs ir Tēvs, gan ar lielo burtu. No tā laika man ir sapnis, – aizbraukt uz Dienvidameriku.

Tu varētu noraksturot, kāda ir laba grāmata?

Laba grāmata ir tā, kas atstāj lielu iespaidu. No tām, ko šogad esmu no vāka līdz vākam izlasījis, varu nosaukt “Pobeda 1946”, ko sarakstījis Ilmars Taska – par pēckara Igauniju. Viņš ir rakstnieks un režisors, varbūt tāpēc sanācis gluži vizuāli. Spēcīgi.

Vienam iespaidu var atstāt, citam – ne. Tad laba var būt jebkura grāmata?

Ja kādam atstāj, tad tā ir laba tam cilvēkam, ne visiem. Varbūt jūs interesē, kura grāmata man patīk no Jāņa Rozes apģāda?

Jā. Kura?

Man ļoti patīk šī – “Viss cits ir troksnis”.

Par mūziku. Tevi interesē mūzika?

Jā. Mani interesē glezniecība, mūzika. Par glezniecību runājot, nesen lasīju gleznotāja Oskara Kalēja atmiņas par Vilhelmu Purvīti. Pats gan māku uzzīmēt tikai suņa muguru (*smejamies*).

Vai mēdz pārlasīt arī kaut ko iepriekš lasītu?

Laiku pa laikam atgriežos pie monogrāfijas par Vitgenšteinu, ko nopirku pērn Maskavā. Man vienmēr šķitīs, ka ar baigo kaifu pārlasīšu savas mīļākās grāmatas, piemēram, Heses “Stikla pārlišu spēli” vai Manna “Burvju kalnu”, taču –, otrreiz lasot, nav vairs tas. Ar dzeju tā nav, ar prozu gan.

Vai ir kaut kas tāds, kas no dzejas pēdējā laikā ļoti patīcis?

Man patīk Vigula garais dzejpojums “Komentāri: Kapsēta uz salas”. Arī Tomaša dzeja, jo viņam ir atšķirīgs tēlu uzbūšanas paņēmiens, kas nebeidz priecēt.

Un kā pašam iet ar rakstīšanu?

Arī šī saruna, starp citu, mobilizē domāt un pēc tam kaut ko uzrakstīt. Tāpat Dzejas dienās radās jauni teksti, lai arī biju diezgan noslogots. Drīz būs Prozas lasījumi, kuros piedalīšos ar minimām. Kārtējais stimuls – līdz decembra sākumam jāuzraksta kas jauns. Lai gan rakstāmgalds man, pašas redzat, ir kā dzejniekam. Te es nesēžu tik daudz, kā sēdētu, ja būtu tulkotājs vai prozaiķis. Tulkotājs, starp citu, ir viena no profesijām, kuru patiešām apbrīnoju. Latvijā ir lieliski tulkotāji, turklāt viņas (galvenokārt tās ir viņas) ir ar apskaužamām darba spējām. Cilvēks jau daudz var izdarīt. Jautājums, cik mēs izmantojam no potenciāla. Tad es reizēm sev pasaku: “Ja cilvēks varēja iztulkot, vai es nevaru izlasīt? Ja ir laba grāmata.”

Nobeigumā runājam par to, kur Eduards Aivars lasa un raksta. Viņš teic, ka daudz lasījis un rakstījis vilcienos un nu vestibulārais aparāts vairs netraucējot to darīt arī autobusos. Drīzumā došoties rakstīt uz Ventpils Rakstnieku māju. Pirmo dzejoli viņš uzrakstījis viesnīcā *Latvija 19*. stāvā uz viesnīcās veidlapas, bet nākamās – Brigaderes muzejā, Tērvetes “Sprīdišos”, pa logu skatoties, vai nenāk ekskursanti.

Kad jautāju, vai viņš grib pieminēt vēl kādu grāmatu, kas patikusi, Aivars teic: “Piemēram, šī (“Moda un Oda”) ir izdevusies. Tur ir transports, ceļš un cilvēki. Es savā dzīvē neesmu pie stūres nobraucis ne metru, neinteresē. Taču te tēma pasniegta izcili. Pēc mazas klusuma pauzes, kurā iekritam, viņš saka: “Tas ir brīnišķīgākais, kas var būt istabā. Grāmatas. Tā ir ļoti lielas bagātības sajūta.”

Sagatavoja: Inga Pizāne

JAUNUMS!

OCTOPUS PARTY

1.

2.

3.

**KĀ IR BŪT ASTONĀJIM?
UZVELC TRĪS TAUSTEKĻUS UN MĒGINI
UZCELT TORNĪTI!**

Trefl

**EKSPLOZĪVĀ VĀRDU SPĒLE
VISAI ĢIMENEI!
ASINI PRĀTU UN ESI
ĀTRS ATBILDĒS!**

BUR TO ŠA NAS

ČEM PIO NĀTS

STARTS+

PIRMAIS PAPLAŠINĀJUMS

AR

30%

ATLAIDI

AKCIJA SPĒKĀ NO 01.11.2019 LĪDZ 30.11.2019

01.11.-30.11 Akcija!

BĒRNIEM
PATĪK
SPĒLĒT
SPĒLES

galda spēlēm
"Pony Run" un "Magic Hat"
Atlaide 25%

simple
rules

Video šeit:

Pony Run

Magic Hat

Akcijas preču skaits ir ierobežots

simple
rules

Jaunumi

Bugsies

Kukaiņu ķeršanas spēle.
Zirneklis noķer kukaiņus,
kuri sēž uz ziedlapām.
Jautrība bērnu lokā garantēta

Binatang

Aizraujoša, bet vienkārša
stratēģijas spēle
visai ģimenei

Take a pic

Šī ir jautra
"grābšanas spēle"
kas balstīta uz
reakcijas ātrumu.

NOLIKTAVAS TĪRĪŠANA

17,50 €

~~25,00 €~~

12,36 €

~~17,65 €~~

6,00 €

~~11,00 €~~

9,80 €

~~14,00 €~~

BRAIN GAMES

WWW.BRAIN-GAMES.COM

Akcija spēkā no 1. novembra
un kamēr prece ir veikalā.

**NEZŪDOŠA
VĒRTĪBA!**

GALDA SPĒLE "LATVIJA"

Atklāj jaunus faktus!

Vai jums šķiet, ka zināt visu par Latviju?
Ko būtu interesanti zināt par savu valsti?
Uzziniet, kā latvieši sauc raibu, ābolainu zirgu,
cik ātri peld ūdrs, kurā Latvijas pilsētā
atrodas skulptūra "Pandu mamma ar mazuli"
un daudz ko citu! Ar jaunajiem, aizraujošajiem
jautājumiem un pilnīgi citādu spēles gaitu
jūs varēsiet izklaidēties stundām ilgi,
nemas nerunājot par to, ka varbūt uzzināsiet
šo to noderīgu. 800 jautājumi sešās kategorijās
ar atbilžu variantiem - pārbaudi savas zināšanas!
Paredzēta no 12 gadu vecuma.

**SAGAIDI LATVIJAS DZIMŠANAS DIENU
AR JAUNĀM ZINĀŠANĀM!**

TACTIC

Izvēlies kvalitāti un skaistu dizainu!

2020. gada plānotāji visām gaumēm

ĪPAŠIE PIEDĀVĀJUMI PIRCĒJA KARTES ĪPAŠNIEKIEM!

Kosmētikas komplekti
CREATE IT!

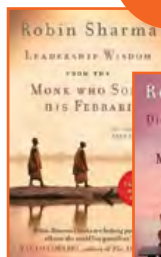
-30%

Pircēja karte € 3,50 €7,00

Robina Šarmas
grāmatas angļu valodā

-30%

Spēles un puzzles ORCHARD TOYS

-25%

Piedāvājums spēkā, **uzrādot Pircēja karti**, no 1. līdz 30. novembrim visās grāmatnīcās JĀNIS ROZE.

SAŅEM ATLAIDES ARĪ PIE MŪSU SADARBĪBAS PARTNERIEM

-20%

OPTIKA
metropole **-10%**

Alvis Lingua
VALODAS • KĀRTOŠANĀ • PĒRĀDĪTĀJĀ • TĀLPAZIEME

-15%

For-Skaistajai
KOSMĒTIKA • PĒRĀDĪTĀJĀ • TĀLPAZIEME **-10%**

-10%

Microfons **-5%**

Vairāk informācijas meklē www.jr.lv

ZIEMASSVĒTKU SPECIĀLIZDEVUMS

dzejoli
Guntars Račs
Mīlestība ir

+
2CD

“POPULĀRU
DZIESMU AKUSTISKĀS
VERSIJAS” UN
“REIZ ZIEMASSVĒTKOS
KONCERTIERAKSTS”

GRĀMATNĪCĀS NO **19.NOVEMBRA**
UN KONCERTU “**REIZ ZIEMASSVĒTKOS 2**” NORISES VIETĀS:

11.12. VEF, RĪGĀ

14.12. GORS, RĒZEKNĒ

15.12. VIDZEMES K/Z CĒSIS

20.12. KALNU K/N, SALDŪ

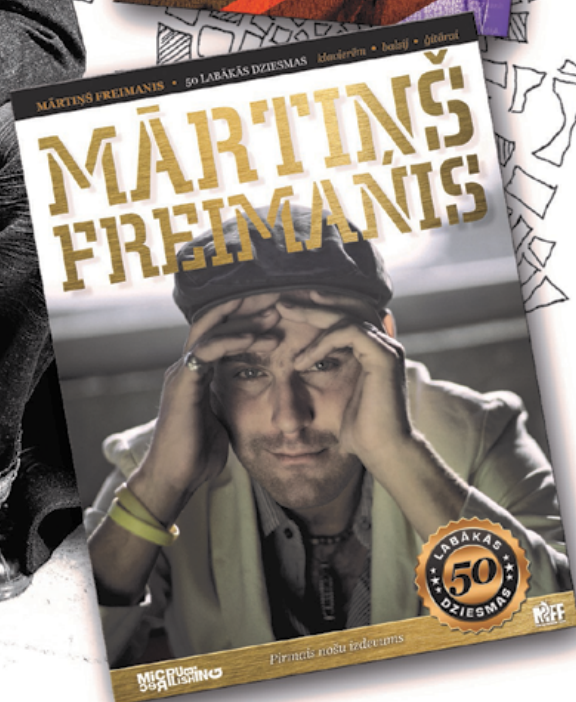
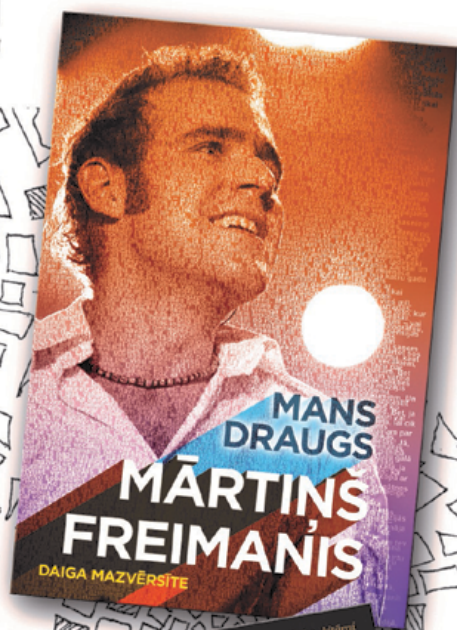
21.12. T/N JŪRAS VĀRTI, VENTSPILĪ

22.12. K/Z LIELAIS DZINTARS, LIEPĀJĀ

SVINAM MĀRTIŅDIENU

visu
novembri!

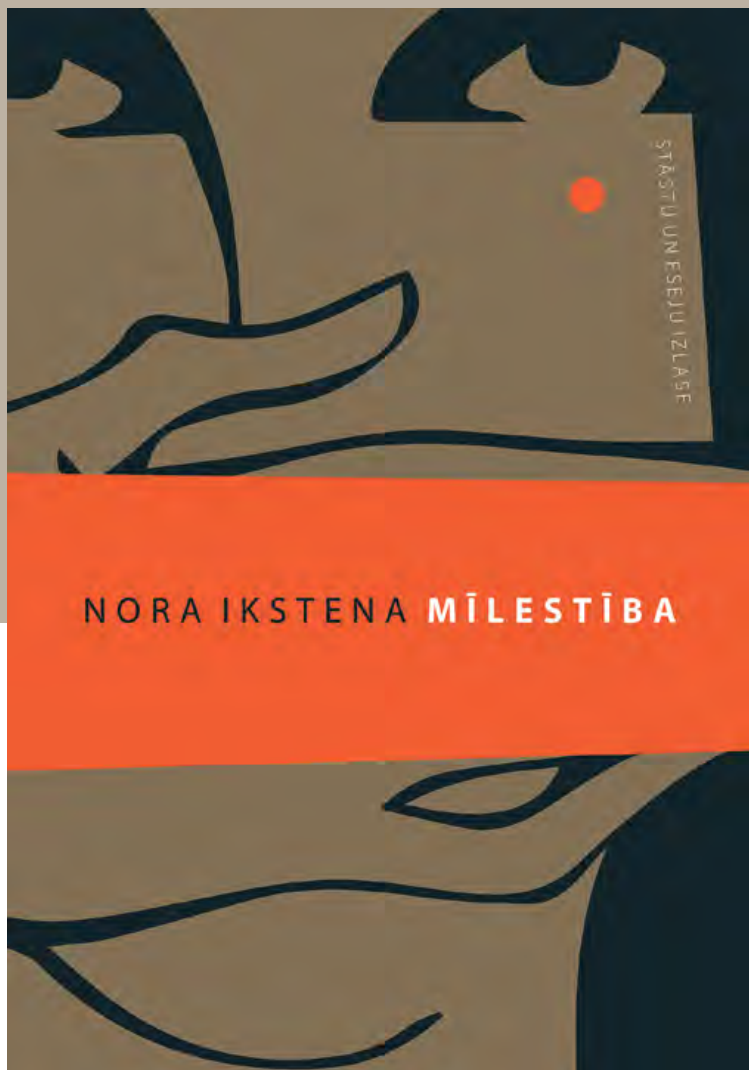
-40%

ZĀLĪTE TRUŠA DVĒSELEI

M.FREIMANIS

GRĀMATNĪCĀS UN WWW.MICREC.LV

NORA IKSTENA MĪLESTĪBA

Rakstniece Nora Ikstena savā apaļas jubilejas gadā nāk pie lasītājiem ar īpaši atlasītu stāstu un eseju izlasi. Mīlestība ir ceļš, ko autore rauga kā cilvēkam iespējamo tapšanu par personību — rimti atzīstot un pieņemot visu, kas šķietami lieks dvēseles mieram: gan sāpes, pazemojumu, noraidījumu un izmisumu, gan pārvarīgas alkas un plosošas vēlmes.

Dienas
Grāmata

www.dgramata.lv